

ningen“, saaledes at det af selve Titelen fremgik, hvilket Formaal dette Korps havde.

Kayser: Jeg vil gerne have Lov til paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme, Jeg sætter særlig Pris paa, at det er et frivilligt Korps, der sendes. Den Omstændighed, at vi har haft fremmede Korps til Hjælp ved vor Afstemning, gør det nødvendigt, at vi nu ogsaa sender et Korps af Sted.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Jeg takker Partiernes Ordførere for den Tilslutning, de har givet det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem Hr. Brorsen med Tilslutning fra det ærede Medlem Hr. Pitzner udtalte Ønsket om, at Korpset maatte blive sammensat saaledes, at dets Optræden kunde gøre Nationen Ære. Dertil skal jeg sige, at det er selvfølgelig Regeringens Hensigt at sørge for, at det bliver saa udsøgt Mandskab som muligt, og derfor har jeg ladet Krigsministeriet give Ordre til, at de, der melder sig frivilligt, naar dette Lovforslag er vedtaget, skal melde sig til den Afdeling, hvor de har deres Numre, til det Kompagni, hvor de har gjort Tjeneste. Der vil der saa blive ført en Fortegnelse over alle dem, der melder sig, og naar den Frist er ude, indenfor hvilken der kan indgives Ansøgning om Deltagelse, skal Afdelingscheferne indsende til Ministeriet ikke blot en Fortegnelse over Ansøgerne, men Vedtegning om, hvorledes de opførte sig i deres Tjenestetid i Hæren. Ad den Vej tror jeg, man bedst faar et udsøgt Hold, og jeg er enig med de ærede Medlemmer i, at det bør Regeringen gøre, hvad den kan, for at opnaa.

Det ærede Medlem Hr. Zahle ønskede en Tilføjelse i Lovforslagets Titel. Jeg maa sige, at jeg anser denne Henstilling for overflødig, thi der staar udtrykkelig i selve Lovforslagets Tekst, hvad der er Meningen med dette Kommando paa 100 Mand, som skal indtræde i det internationale Korps for at være med til at „sikre Udførelsen af den Folkeafstemning, der skal finde Sted under Folkenes Forbunds Kontrol i de af Lithauen og Polen omstridte Territorier“. Det Mandskab, vi sender herfra, træder ind i Korpset sammen med det, der kommer fra de andre Lande. Der bliver en Chef for hele dette Kommando, og i det bliver vort Mandskab indregistreret. Hvad angaar Henstillingen om, at de ikke maa afgaa, før Afstemningen skal begynde, vides det jo, at dette Forhold afhænger

ikke af os. Saa snart vi har meldt os, og dette Kommando er til Stede, antager jeg, der bliver givet Meddelelse om, hvor hurtigt de skal komme derned. Jeg ønsker ikke, de skal ligge der i uforvunden Tid, og jeg har arrangeret det saaledes før at gøre det saa hurtigt og bekvemt som muligt med Rejsen, at et af Marinens Skibe, der er paa Øvelsestogt i vore indre Farvande i denne Tid, vil faa Opfordring til at tage disse 100 Mand om Bord og sejle dem direkte til Danzig. Der skal blive gjort, hvad der kan gøres fra Ministeriets Side for, at alt kan foregaa saa hurtigt og bekvemt for Mandskabet som muligt, men jeg advarer imod, at man nu indfører nogen Ændring, tilmed en Ændring, som er overflødig. Det gælder nu om, at Lovforslaget kan blive fremmet; saa snart det er vedtaget i dette høje Ting, vil jeg straks henvende mig til Landstinget for saa hurtigt som muligt at faa det fremmet ogsaa der.

Zahle: Den højtærede Forsvarsminister sagde, at det var overflødig at indføre i Titelen en udtrykkelig Tilkendegivelse af, at dette Kommando af Hæren skulde indtræde i et Korps til at overvaae Afstemningen. Naar den højtærede Forsvarsminister siger, at det er overflødig, ser jeg deri en Erkendelse af, at Meningen er denne, og saa skal det ikke for mig komme an paa at faa Ordene indført, for som den højtærede Minister sagde, synes Teksten ogsaa mig at sige det, idet der staar: „det internationale Korps, som skal sikre Udførelsen af den Folkeafstemning, der skal finde Sted“.

Men der er et andet Punkt, om hvilket den højtærede Forsvarsminister udtalte sig paa en Maade, som kan vække nogen Ængstelse hos mig. Jeg mente, der var Enighed mellem det højtærede Ministerium og mit Parti om, at Korpset ikke skulde derned, før der var Sikkerhed for, at Afstemningen kom til at finde Sted, og før Forholdene var pacificerede. Jeg ønsker imidlertid ikke at lægge Sagen nogen Sten i Vejen. Det er, som jeg begyndte med at sige, kun rimeligt, at vi, der har faaet Støtte under Afstemningen i Sønderjylland, ogsaa er villige til at yde vort lille Kontingent til Sikring af Afstemningsfrihed andre Steder. Men jeg vil dog tillade mig at spørge den højtærede Udenrigsminister — da jeg og vist de fleste her i Danmark er ret ukendte med Forholdene dernede i Lithauen og Polen —: Er der Fred dernede nu, saaledes at dette Tropic-kontingent, hvis det bliver sendt derned i